

Rosen: Det Initiativ, som Folkethinget i denne Sag kunde tage og efter min Mening burde tage, er naturligvis det at henvise dette Andragende til den høitærede Minister, og det har efter min Overbevisning været Andragernes Mening. Underledes har Folkethinget endnu aldrig behandlet et Andragende, enten har man lagt det hen uden at henvise det, eller ogsaa har man henvist det til den vedkommende Minister; at Thinget skulde fremkomme med et Lovforslag derom, kan der fornuftigvis ikke være Tale om. Det er min Overbevisning, at Flertallet ikke alene i Udvalget, men ogsaa i dette Thing i Realiteten er enigt om, at Andragendet er begrundet, og dette støtter sig paa de mange Udtalelser i de meget ofte forekommende Jisterisager, og jeg tror ikke, jeg tager feil i, at det med Tiden i alt Fald vil vise sig, at man her ønsker at give saadanne Bestemmelser, at Fiskerigalen beskyttes. Dette var Grunden til min Ytring før, og til denne tror jeg saaledes, at jeg har været fuldt berettiget.

Reth: Jeg har begjæret Ordet for ganske i Korthed at bekræfte, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgfreds (P. Pedersen) udtalte, og for at slutte mig dertil. Jeg veed heller ikke af, at det ærede Medlem for Lyngby (Rosen) har nogenstomhelst Berettigelse til at have nogen Mening om, hvorledes Udvalgets Medlemmer vilde have stemt i denne Sag og behandlet dette Andragende, selv om ikke den politiske Situation havde været af den Bestaaenhed, som den er. Jeg tror, at det ærede Medlem tager feil i saa Henseende, men i ethvert Tilfælde hævder jeg, at der mig bekjendt ikke er passeret Noget i Udvalget, hvorefter det ærede Medlem har været berettiget til at danne sig en saadan Mening. Jeg maa altsaa slutte mig til, hvad det ærede Medlem, jeg nys nævnte, for Frederiksborg Amts 5te Valgfreds udtalte, og ogsaa jeg maa tillade mig at fraraade det høie Thing at stemme for Indstillingen om dette Andragendes Henviisning.

Rosen: Min Berettigelse til at angive Grundene til, at Flertallet i Udvalget ikke vilde gaa ind paa at henvise dette Andragende til den høitærede Indenrigsminister, ligger ganske simpelt i den høitærede Ordførers Udtalelser før. Den ærede Ordfører har udtrykkelig fremhævet, at det var politiske Grunde, der bevægede Flertallet i Udvalget til ikke at anbefale dette Andragende til videre Fremme.

Ordføreren (N. S. Larsen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (Rosen) har ikke Ret i sin Paastand, at jeg skulde have sagt, at det var politiske Grunde. Nei, jeg har ment, at jeg kun behøvede at henvise til hele Situationen, men det behøvede jo ikke nødvendigvis at være politiske Grunde i Ordets strenge Forstand; der kunde jo saaledes være Mangel paa Forstaaelse med Hensyn til forskjellige Sagers fornuftige Ordning. Forøvrigt havde jeg ikke ventet, at det ærede Medlem efter hele den ret velvillige Forhandlingsmaade, der har hersket i det Udvalg, jeg har den Ære at være Ordfører for, i Dag vilde føre Debatten ind i en Toneart, som det næppe vil være heldigt at fortsætte, ved at tale om Partihensyn, om uafhængige Medlemmer m. m. Jeg tror, at denne Forhandlingsmaade bør vi ikke fortsætte. Til den høitærede Minister vil jeg med Hensyn til Indstillingen under Nr. 4, tillade mig at sige, at det jo ikke gaar an, at en Minister vil skyde Ansvar for en Sags Ordning bort fra sig under Henviisning til en Kommission. At Markedskommissionen har ment Dette eller Hint, kan slet ikke fritage den høitærede Minister, hvis den Ordning, hvorover der er anket, virkelig med Føje kan gøres til Gjenstand for Angreb. Forøvrigt er det mig en Glæde at høre, at den høitærede Minister vil stille sig imødekommende over for dette Spørgsmaal om at faae Pælene fjernede fra Gudenaag, og jeg vil i Anledning af, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Mariager (Schjøttz), tilføie, at det ikke blot er, for saa vidt som Akommissionens Kompetence strækker sig saa langt, at vi ønske, at den høitærede Minister skulde gjøre sin Magt gjældende, men at vi ogsaa, hvis det skulde vise sig, at disse Pæle ikke falde ind under Akommissionens Kompetence, finde, at der er Føje for det Offentlige til at gjøre Strid til deres Sjærlse.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

1) Indstilling under Nr. 1 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 679—80) vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

2) Indstilling under Nr. 2 af Samme (se Tillæg B. Sp. 679—80) vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.